

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 26/2017
06.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Веска Крстајића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези са чл. 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Ђинђић из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К.бр.150/14 од 08.06.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1.бр. 519/16 од 18.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Ђинђић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К.бр.150/14 од 08.06.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1.бр. 519/16 од 18.10.2016. године, као неоснован у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тач. 1) и 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К.бр.150/14 од 08.06.2016. године, окривљени АА, заједно са окривљеним ББ, оглашен је кривим као саизвршилац за кривично дело крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези са чл. 30. и 33. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 9-девет месеци, те обавезан на плаћање суду паушала у износу од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудне наплате, док је оштећени ДОО „ВВ“ ... упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Виши суд у Нишу, пресудом Кж1.бр. 519/16 од 18.10.2016. године, одбио је као неосновану жалбу окривљеног АА и пресуду Основног суда у Алексинцу К.бр.150/14 од 08.06.2016. године, потврдио.

Бранилац окр. АА, адв. Маја Ђинђић, поднела је захтев за заштиту законитости, против наведених правноснажних пресуда, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости против пресуде Основног суда у Алексинцу К.бр.150/14 од 08.06.2016. године и пресуде Вишег суда у Нишу Кж1.бр. 519/16 од 18.10.2016. године основан и да у смислу одредаба лана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине у целини првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је неоснован у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 1. тач. 1) и 9) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, и с тим у вези наводи да је за предметно кривично дело прописана казна затвора до једне године или новчана казна и да је дана 03.05.2015. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за то дело, сходно одредбама члана 103. тачка 5) у вези са чланом 104. став 6. КЗ. Ово из разлога што је за кривично дело из члана 203. став 1. КЗ прописана новчана казна или затвор до 3 године и апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведено кривично дело, према одредбама члана 103. тачка 6) у вези са чланом 104. став 6. КЗ, настаје када протекне 6 година од извршења дела, па следствено реченом у конкретном случају, апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за предметно кривично дело, које је извршено 03.05.2011. године, није наступила у време доношења правноснажне другостепене пресуде.

Без основа бранилац окривљеног истиче и да је побијаним пресудама прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, коју бранилац види у несагласности између записника, пријаве о наведеном догађају, одштетног захтева ГГ, оптужног предлога и првостепене и другостепене пресуде. Насупрот наводима захтева, постоји потпуни идентитет чињеничног описа дела за које је окр. АА оглашен кривим изреком првостепене пресуде, са описом дела окривљеног у оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Алексинцу Кт.бр.2221/11 од 26.10.2012. године, па нема говора о прекорачењу оптужбе и наведеној битној повреди одредаба кривичног поступка.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да се у изреци пресуде само неодређено наводи „више бакарних цеви за расхладу и носеће каблове“, што сматра повредом начела из члана 16. став 5. ЗКП, који одређује да ће суд сумњу у погледу чињеница од којих зависи вођење кривичног поступка, постојања обележја кривичног дела или примена неке друге одредбе кривичног закона, у пресуди или решењу које одговара пресуди, решити у корист окривљеног. Такође, бранилац истиче да пред Основним судом у Алексинцу није могао бити вођен предметни кривични поступак и да су у конкретном случају били испуњени услови за делегирање другог стварно надлежног суда, чиме указује на повреду одредбе члана 33. ЗКП. Међутим, повреде наведених одредаба процесног закона, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, нису предвиђене као дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, па је захтев браниоца окр. АА у наведеном делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости оспорава чињенично стање утврђено у побијаној правноснажној пресуди наводима да окривљени није могао бити извршилац предметног кривичног дела због стопостотне инвалидности и да су релевантне чињенице у погледу околности извршења дела и количине и вредности предмета дела погрешно и непотпуно утврђене јер су засноване на противречним исказима сведока и оштећеног и због пропуста суда да изведе одређене доказе (реконструкција догађаја и криминалистичкотехничка обрада лица места), те износи сопствену анализу и оцену исказа сведока ДД и оштећеног ГГ из које изводи сопствене чињеничне закључке, другачије и супротне чињеничним утврђењима и закључцима суда. Како чињенично стање у правноснажној пресуди, према одредбама члана 485. ЗКП, дакле и одредби става 4. истог члана којом су посебно прописани разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, није предмет разматрања и испитивања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, то је захтев браниоца окр. АА и у овом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу захтева као разлог подношења истог истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али не образлаже у чему се одређено ова повреда закона огледа, па захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева одређење о којој тачној повреди закона је реч и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део захтева за заштиту законитости браниоца окр. АА, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у делу којим је захтев одбачен као недозвољен, односно што нема прописан садржај.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић